

REPUBLIKA HRVATSKA
OPĆINSKI GRAĐANSKI SUD U ZAGREBU
Ulica grada Vukovara 84

Poslovni broj: P-6187/2025-13

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Općinski građanski sud u Zagrebu po sucu toga suda Saši Bušić, kao sucu pojedincu u pravnoj stvari tužitelje Milice Jukić, OIB: 76467824730 iz Trogira, Miševac 29, zastupane po punomoćniku Damiru Pokupec, odvjetniku u Zagrebu, protiv tuženika Zagrebačka banka d.d., OIB: 92963223473, Zagreb, Trg bana Josipa Jelačića 10, zastupan po punomoćnici Sanji Porobija, odvjetnici u Zagrebu, radi utvrđenja ništetnosti, nakon održane glavne i javne rasprave zaključene dana 10. lipnja 2026. u nazočnosti tužiteljice osobno, punomoćnika tužiteljice i zamjenice punomoćnika tuženika, 29. srpnja 2026.

p r e s u d i o j e:

I. Utvrđuje se ništetnim dio odredbe sadržan u čl. 2. i čl. 5. Ugovora o namjenskom kreditu zaključen dana 14. travnja 2006. godine između tužiteljice kao založnog dužnika kredita i tuženika kao kreditora, a koji ugovor je solemnizirao javni bilježnik Milan Glibota dana 19. travnja 2006. godine pod brojem OU-451/2006.

II. Svaka stranka snosi svoje troškove.

III. Odbija se tužiteljica s dijelom tužbenog zahtjeva koji glasi:
„Utvrđuje se ništetnim Ugovor o namjenskom kreditu zaključen dana 14. travnja 2006. godine između tužiteljice kao založnog dužnika kredita i tuženika kao kreditora, a koji ugovor je solemnizirao javni bilježnik Milan Glibota dana 19. travnja 2006. godine pod brojem OU-451/2006.“

Obrazloženje

1. Tužiteljica u tužbi navodi da je kao založni dužnik dana 14. travnja 2006. godine s Tuženikom sklopila Ugovor o namjenskom kreditu, a kojim ugovorom je Tuženik odobrio isplatu iznosa od 205.660,00 CHF korisniku kredita Robertu Jukiću. Robert Jukić je sin Tužiteljice i zbog toga je Tužiteljica bila založni dužnik u spomenutom kreditnom odnosu. Ugovor o namjenskom kreditu solemniziran je po javnom bilježniku Milanu Gliboti pod brojem OU-451/2006 dana 19. travnja 2006. godine. Člankom 2. Ugovora o kreditu određeno je da je kamata promjenjiva u skladu s promjenama tržišnih uvjeta, a temeljem Odluke o kamatnim stopama Zagrebačke banke d.d.. Kamata na dan sklapanja Ugovora o kreditu iznosila je 4,5% godišnje. Člankom 7. Ugovora o kreditu određeno je da korisnik kredita otplaćuje kredit u

mjesečnim anuitetima u kunskoj protuvrijednosti 1.031,06 CHF. Dakle, ugovorne je kredit uz valutnu klauzulu. Bitni sastojci Ugovora o kreditu prema odredbama čl. 1021. i čl. 1022. Zakona o obveznim odnosima (Narodne novine 35/05, 41/08, 125/11, 78/15, 29/18, 126/21, 114/22, 156/22, dalje u tekstu: "ZOO") su prije svega sam novčani iznos koji je predmet obveze vraćanja, vrijeme i način vraćanja tog iznosa kao i iznos ugovorenih kamata kao cijene Ugovora o kreditu. Kako su odredbe o švicarskom franku i promjenjivoj kamatnoj stopi bitni sastojci Ugovora o kreditu, a da su redom svi bitni sastojci Ugovora o kreditu konkretno odredba o samom iznosu glavnice kredita čiji se iznos i način povrata vezuje uz valutnu klauzulu vezanu uz švicarski franak i odredba o promjenjivim kamatnim stopama kao cijeni kredita, sve povezano kroz način vraćanja oba iznosa u obliku anuiteta kao i odredbe koje određuju visinu, vrijeme i način vraćanja samog kredita te cijenu i način na koji se ona ima za sve platiti zahvaćeni ništetošću, takav Ugovor ne može opstati jer ne ostaje valjanim niti jedan jedini bitni sastojak. Naime upravo odredbe Zakona o obveznim odnosima propisuju kako Ugovor ne može opstati kada ništetnost pogađa odredbe koje su bitne za samo postojanje Ugovora. Ovakvo pravno shvaćanje zauzeo je Vrhovni sud i u svim bitno ranijim odlukama GZZ 105/2002, VSRH Rev-907/2002 od 27.02.2003.g. u kojoj je navedeno da kada je ništetna ugovorna odredba o cijeni takav Ugovor ima za posljedicu ništetnost cijelog Ugovora. Iz odluke suda Europske unije C-188/17 u predmetu Dunai-RBA banka Hungary proizlazi da je i sud Europske unije u tom predmetu jasno naveo da je odredba o tečajnom riziku, valuti švicarski franak glavni predmet ugovora i kako održanje takvog ugovora na snazi nije pravno moguće jer je to bitni sastojak Ugovora. Zbog svega navedenog predlaže sudu da po provedenom postupku utvrdi ništetnost Ugovora o kreditu. O samom ugovoru o kreditu Tužiteljica niti korisnik kredita Robert Jukić nisu mogli pregovarati.

2. Tuženik u odgovoru na tužbu u cijelosti osporava istaknuti tužbeni zahtjev kao neosnovan, uključujući pravnu osnovu, visinu te činjenice i razloge kojima je tužitelj obrazložio svoju tužbu u ovom sporu. Tuženik ističe prigovor zastare. Tuženik prije svega ističe kako je Vrhovni sud Republike Hrvatske zauzeo stav kako Ugovori o kreditu s CHF valutnom klauzulom nisu ništetni te proizvode pravne učinke pa tuženik predlaže bez daljnjeg raspravljanja odbiti tužbeni zahtjev tužitelja. Tužitelj nije korisnik kredita pa tuženik ističe nedostatak aktivne legitimacije tužitelja da traži ništetnost Ugovora o kreditu koji je sklopljen između korisnika kredita gosp. Roberta Jukića i banke. Tuženik ovim putem ukazuje na odluku VSRH posl. br. Rev-343/2025-3 od 29. travnja 2025.g. kojom je VSRH potvrdio svoja ranija stajališta da ništetnost odredbe o promjenjivoj kamatnoj stopi i ništetnost odredbe o valutnoj klauzuli ne povlače za sobom ništetnost cijelog ugovora o kreditu. Tužitelj nije dokazao da je korisnik kredita bio potrošač niti da je sredstva kredita koristio isključivo za potrošačke svrhe. Štoviše, nije apsolutno ništa rečeno o namjeni kredita. Istovremeno, zakon ne predviđa da bi se takva svrha trebala presumirati. Budući da se svrha ne podrazumijeva, na tužitelju je teret dokaza u smislu odredbe članka 3. Zakona o zaštiti potrošača, koji izričito propisuje, da je potrošač fizička osoba koja sklapa pravni posao i djeluje na tržištu izvan svoje trgovačke, poslovne, obrtničke ili profesionalne djelatnosti. Predmetni kredit konvertiran je sukladno odredbama Zakona o izmjeni i dopunama Zakona o potrošačkom kreditiranju (NN br. 102/2015 - u nastavku „ZID ZPK/15“) s obzirom na to da su korisnik kredita i tuženik 13. lipnja 2016. godine sklopili dodatak Ugovoru o kreditu kojim je izvršena konverzija predmetnog kredita s CHF valutnom klauzulom u kredit s EUR valutnom klauzulom.

3. Tužena banka ukazuje na to da je sukladno članku 19.d. ZID ZPK/15 prije objave kalkulatora konverzije bila dužna pribaviti mišljenje ovlaštenog revizora ili sudskog vještaka da je kalkulator izrađen u skladu s načinom izračuna propisanim člankom 19.c ZID ZPK/15 te takvo mišljenje objaviti na svojim mrežnim stranicama¹. Prema tome, na strani banke postoji zakonska presumpcija da je izračun izvršen u skladu sa zakonom s obzirom na to da je to upravo i potvrdio neovisni revizor. Nadalje, važno je još jednom napomenuti da je u postupku koji se vodio pred VSRH u predmetu Gos-1/2019, VSRH dao sljedeći odgovor: "Sporazum o konverziji sklopljen na temelju Zakona o izmjenama i dopunama Zakona o potrošačkom kreditiranju (NN 102/15) ima pravne učinke i smatra se valjanim u slučaju kada su ništetne odredbe osnovnog ugovora o kreditu koje se odnose na promjenjivu kamatnu stopu i valutnu klauzulu." U takvim okolnostima, a imajući nastavno na umu da je ZID ZPK poseban zakon (lex specialis) u odnosu na opća pravila obveznog prava, odnosno Zakona o obveznim odnosima ("Narodne novine" broj 35/05, 11/08, 125/11 i 78/15 - dalje: ZOO/05) te da je riječ o izvanrednoj, jednokratnoj i retroaktivnoj mjeri (intervenciji) zakonodavca, prema shvaćanju Vrhovnog suda Republike Hrvatske, ne mogu opća pravila ZOO/05 o ništetnosti ili izostajanju pravnih učinaka u dijelu u kojem su u eventualnoj koliziji s režimom ZID ZPK, o konverziji dovesti do ništetnosti ili nepostojanja sporazuma o konverziji ili posljedično do isplate tužitelju protivno ZID ZPK/15 čiju ustavnost je potvrdio Ustavni sud Republike Hrvatske. Konačno, dodatak ugovoru koji je sklopljen u skladu s navedenim ZID ZPK sadrži odredbe koje nisu bile predmet pojedinačnih pregovora, već su bile unaprijed definirane prisilnim zakonskim odredbama ZID ZPK/15 koje je propisao zakonodavac, a ne tužena banka. Stoga, sadržaj ugovora o kreditu iz aneksa, u skladu s člankom 49. stavkom 5. Zakona o zaštiti potrošača (NN 41/14), koji je bio na snazi u vrijeme sklapanja aneksa, ne podliježe primjeni odredbi o nepoštenim odredbama u potrošačkim ugovorima iz trećeg dijela tog Zakona niti tužitelj pozivom na odredbe Zakona o zaštiti potrošača može zahtijevati nekakvu daljnju isplatu. Na temelju svega navedenog, tuženik predlaže da sud odbije tužbeni zahtjev u cijelosti i naloži tužitelju da tuženiku podmiri parnične troškove zajedno sa zakonskim zateznim kamatama koje teku od dana donošenja prvostupanjske odluke do isplate.

4. U dokaznom postupku sud je izvršio uvid u Ugovor o kreditu broj OU-451/2006 od dana 19. travnja 2006., saslušanje tužiteljice, saslušanje svjedoka Roberta Jukića, Sporazum konverzija tražbine uz valutnu klauzulu u CHF u tražbinu uz valutnu klauzulu u EUR sklopljen dana 13. lipnja 2016. (list 50 spisa).

5. Nesporo je da je Robert Jukić kao korisnik kredita i tuženik kao kreditor sklopili namjenski ugovor o kreditu broj OU-451/2006 od 19. travnja 2006. kojim je tuženik odobrio i stavio na raspolaganje kredit u kunskoj protuvrijednosti iznosa od 205.660,00 CHF. Nesporo je da je tužiteljica kao založni dužnik sklopila navedeni ugovor o kreditu.

6. Nesporo je prema čl. 7. Ugovora o kreditu da je ugovorena obveza povrata iznosa kredita uz valutnu klauzulu u švicarskom franku, u kunskoj protuvrijednosti obračunatoj prema srednjem tečaju tuženika na dan plaćanja za CHF, nesporo je prema čl. 2. navedenog ugovora da je ugovorena redovna kamata 4,5 % godišnje te promjenjiva u skladu s odlukom o kamatnim stopama ovdje tuženika. Nesporo je je navedeni ugovor konventiran.

7. Sporno je aktivna legitimacija tužiteljice. Sporno je da li je tuženik jednostranim odlukama mijenjao kamatnu stopu i valutnu klauzulu, a o kojoj se nije pojedinačno pregovaralo, te je time tužitelj doveden u neravnompravan položaj, sporna je zastara potraživanja, te da li je ugovor ništetan u cijelosti.

8. U odnosu na prigovor zastare tijekom zastare, sama ništetnost ugovornih odredbi ne zastarijeva ali pravo na isplatu novčanih podliježe općim rokovima zastare. Prema odredbi čl. 327. ZOO-a na ništetnost sud pazi po službenoj dužnosti i na nju se može pozivati svaka zainteresirana osoba. Nesporno je da se protiv tužiteljice vodi ovršni postupak Ovr-4614/2015, upravo temeljem ugovora o namjenskom kreditu od 14. travnja 2006., stoga je razvidno da tužiteljica ima pravni interes utvrđenjem ništetnosti predmetnog kredita.

9. Iz iskaza tužiteljice proizlazi da nije bila kada je njezin sin pregovarao, bila je nazočna prilikom potpisivanja navedenog ugovora o zajmu, pročitala je navedeni ugovor i ako su i bile primjedbe to je njezin sin iznio. Potpisala je navedeni ugovor kao založni dužnik, a to je nekretnina gdje živi u Trogiru. Navodi da joj je sin rekao a i sve ono što je i sam rekao kao svjedok. Navodi da joj je to jedina nekretnina i tamo živi. Navodi da je radi povećanja mjesečnih iznosa anuiteta bilo strah da će izgubiti jedinu nekretninu. Navodi da je pročitala ugovor o zajmu i nije imala prigovora, uplata je išla na tekući račun sina i novci su bili potrošeni za adaptaciju kuće u Trogiru. Navodi da je kuća bila više roh bau i trebalo ju je urediti i izvana i iznutra da bi se moglo živjeti u njoj. Navodi da je bila vlasnik navedene nekretnine prije podizanja kredita. Ne sjećam se tko je adaptirao kuću. Navodi da je prije potpisivanja ugovora vidjela otplatni plan. Navodi da je bila svjesna da ako se neće plaćati anuiteti kredita da može izgubiti kuću.

10. Iz iskaza svjedoka Roberta Jukića proizlazi da u vrijeme dok je pregovarao sa zaposlenikom tuženika o kreditu o zajmu, tužiteljica nije bila nazočna, bila je nazočna kada se je potpisivao navedeni ugovor kao založni dužnik, a svjedok kao korisnik kredita. Misli da je tužiteljica pročitala navedeni ugovor prije potpisa. Navodi da je prilikom pregovora sa zaposlenicom tuženika a koja je bila njegova bankarka, rekla da je najbolji i najpovoljniji ugovor o kreditu u CHF i da je to najbolja ponuda. Navodi da bankarica uopće nije govorila da postoji rizik povećanja promjenjive kamatne stope i valutne klauzule. Kredit je bio za uređivanje kuće. Kuću su uredili. Navodi da je ta kuća u Trogiru, koja je uređena u njoj živi tužiteljica. Navodi da kuća nije bila nikada iznajmljivana. Nije nikada bila registrirana firma niti obrt. Navodi da je bio zadovoljan sa početnim mjesečnim anuitetom. Kasnije su anuiteti otišli u nebo. Ne sjeća se ali vjerojatno je dobivao od tuženika dopise o povećanju mjesečnog anuiteta. Navodi da je bio kod tuženika da se s njima dogovori da se smanji mjesečni anuitet ali oni nisu pristali. Mjesečni anuiteti su se toliko povećali da se nisu mogli plaćati. Navodi da zaposlenik tuženika nije govorio da HNB štiti samo kunu i eure ali nije za to ni znao da HNB ne štiti CHF. Navodi da tužiteljica nema drugu nekretninu osim te gdje živi. Navodi da nije imao primjedbe na dijelove ugovora jer je vjerovao svojoj bankarici da su svi dijelovi ugovora u redu. Navodi da je znao da je promjenjiva kamatna stopa kao i valutna klauzula i da se može mijenjati ali nije znao da se toliko može visoko dići mjesečni iznos anuiteta. Navodi da je dobio otplatni plan u kojem su svi mjesečni anuiteti bili istog iznosa. Navodi da je znao pojam valutne klauzule ali nije mogao vjerovati da se toliko može dignuti tečaj valutne klauzule. Navodi da je kasnije potpisao aneks ugovora u eur, ne sjeća se da li je dobio otplatni plan s aneksom ugovora ali misli da nije dobio. Navodi da je isključivo on plaćao mjesečno

anuitete, možda mu je i tužiteljica nekada pomagala koliko je mogla, da je iz uplata vidljivo da su tri mjesečna anuiteta plaćena iz firme Durata, da su vjerojatno oni njemu bili dužni iz razloga jer je radio određene poslove za njih i oni su platili te tri rate. Navodi da je prilikom isplate kredita iznos kredita išao na njegov tekući račun u Zagrebačkoj banci.

11. Sporazum o konverziji je sklopljen temeljem zakona o izmjeni i dopunama zakona o potrošačko kreditiranju koji ima pravne učinke i valjan je u slučaju kada su nišetne odredbe osnovanog ugovora o kreditu o promjenjivoj kamatnoj stopi i valutnoj klauzuli. Sud je mišljenja da u sudskom postupku kao što je ovaj i nakon izvršene konverzije po odredbama zakona o izmjeni i dopunama zakona o potrošačkom kreditiranju može se zahtijevati utvrđenje nišetnosti određenih ugovornih odredbi osnovnog ugovora o kreditu sklopljenog između tužiteljice kao potrošača i banaka kao davatelja kredita. Korisnik kredita, ovdje tužiteljice, ne gubi pravni interes zahtijevati utvrđenje nišetnosti odredbi osnovanog ugovora o kreditu sklapanjem dodatka ugovoru o kreditu po pravilima zakona o potrošačkom kreditiranju. Nišetnost nastupa po samom zakonu i nastaje od trenutka sklapanja pravnog posla pri čemu nišetan ugovor ne postaje valjan niti kada uzrok nišetnosti naknadno nestane osim u izuzetnim slučajevima kada je zabrana manjeg značaja i kada je ugovor u cijelosti ispunjen, a što nije slučaj kod sklapanja ugovora o kreditu s promjenjivom kamatnom stopom. Tužiteljica koja je sklopila sporazum o konverziji kredita iz čl. 19c st. 1 toč. 6 Zakona o izmjeni i dopunama zakona o potrošačkom kreditiranju nakon sklapanja tog sporazuma ima pravo na povrat više plaćenog iznosa po osnovi nepoštenih i nišetnih ugovornih odredbi o promjenjivoj kamatnoj stopi i valutnoj klauzuli u slučaju da se utvrdi da postoji razlika na štetu potrošača između ukupnog iznosa koji bi mu pripadao po osnovi nišetnosti navedenih odredbi do dana izvršene konverzije i uplaćenog iznosa koji je potrošaču banka uračunala prilikom izračuna konverzije kredita i to po pravilima o stjecanju bez osnove. Sklapanje navedenog sporazuma mora za posljedicu imati stvaranje potpune zaštite potrošača kao korisnika kredita i prilikom njegova sklapanja mora biti u potpunosti uklonjena neravnoteža u pravima i obvezama ugovornih strana koje je prethodno narušena ugovaranjem navedenih nišetnih odredbi ugovora o kreditu. Dodatkom ugovoru o kreditu sklopljenom prema odredbama navedenog zakona uređuju se pitanja kamatnih stopa nakon sklapanja istog ali ne i onih nepoštenim postupanjem banaka, prethodno ugovorenih, a iz sadržaja dodatka ne proizlazi da se prilikom njegovog sklapanja tužiteljica odrekla svojih prava koji u ovom postupku zahtijeva, a niti je takvo odricanje propisano odredbama istog zakona već je tom odredbom čl. 41 Zakona o zaštiti potrošača propisano da se potrošač ne može odreći svojih prava niti mu se ista mogu ograničiti. U konkretnom slučaju sklapanjem dodatka ugovora o kreditu tužiteljica i tuženik su u skladu s odredbama zakona o izmjenama i dopunama zakona o potrošačkom kreditiranju trajno i konačno uredili svoj pravni odnos za razdoblje njegova sklapanja, a ne i za razdoblje koje je tome prethodilo stoga aneks ugovora ne utječe na osnovanost potraživanja tužiteljice s osnove nišetnosti u odnosu na tečaj valutne klauzule i promjenjive kamatne stope.

12. Prema odredbi čl. 296. st. 2. ZOO-a, nišetne su odredbe općih uvjeta ugovora koje suprotno načelu savjesnosti i poštenja prouzroče očigledno neravnopravnost u obvezama strana na štetu suugovaratelja, sastavljača ili ugrožavaju postizanje svrhe sklopljenog ugovora, čak iako su opći uvjeti koji sadrže odobreni od nadležnog tijela. Prema odredbi istog čl. st. 2. ZOO-a prilikom ocjene nišetnosti određene odredbe općih uvjeta ugovora uzimam se u obzir sve okolnosti prije i u vrijeme sklapanja

ugovora, pravna narav ugovora, vrsta robe ili usluge, koja je objekt činidbe, ostale odredbe ugovor kao i odredbe drugog ugovora s kojim je ta odredba općih uvjeta ugovora povezana. Nesporno je da je dana 07.04.2013. Trgovački sud u Zagrebu donio presudu br. P-1401/2012., a koja je potvrđena presudom br. PŽ-6632/2017. od 14.06.2018. Visokog trgovačkog suda RH, u odnosu na promjenjivu redovnu kamatu u skladu s jednostranim odlukama tuženika je nepoštena i ništetna, a u odnosu na valutnu klauzulu iskazom tužiteljice i svjedoka Roberta Jukića, utvrđeno je kako tuženik u razdoblju od 10.09.2003. do 31.12.2008. povrijedio kolektivne interese i prava potrošača korisnika kredita zaključujući ugovore o kreditima koristeći u istima ništetne i nepoštene odredbe, u odnosu na ugovornu valutnu klauzulu koja glavnica je vezana švicarski franak. Valutna klauzula je tzv. zaštitna klauzula i njena je funkcija čuvanje vjerovnika i dužnika od aprecijacije i deprecijacije domaćeg tečaja, odnosno devalvacije i hiperinflacije. Sva plaćanja za navedeni kredit i iznos ugovora o kreditu kojeg je tuženik ispatio Robertu Jukiću te anuitete koje je plaćao tuženiku, plaćali su se isključivo u hrvatskim kunama. Hrvatska kuna kao valuta je ostala stabilna dok je vrijednost CHF oscilirala i aprecirala, te je tuženik bio dužan izvršiti korekciju iznosa u CHF valuti a ne u hrvatskoj kuni. Iz navedenog proizlazi da je funkcija valutne klauzule zaštitna funkcija, očuvanje jednake vrijednosti činidaba iz čega proizlazi da je ugovaranje valutne klauzule i njezina implementacija na način koji je to tuženik činio, ništetna. Prema odredbi čl. 502c ZPP-a, propisuje se direktni učinak tužbe za zaštitu kolektivnih interesa i prava potrošači obvezuje sudove da se u posebnim postupcima radi ostvarenja prava potrošača na naknadu, mogu pozivati na utvrđenje iz pravomoćne presude kojom je prihvaćen zahtjev postavljen u kolektivnoj tužbi. Sud je utvrdio da se na tužiteljicu primjenjuje Zakon o potrošačima jer je tužiteljica potpisala ugovor kao fizička osoba- potrošač-kao založni dužnik. Teret dokazivanja je bio na strani tuženika, a prema čl. 221a ZPP-a. Tuženik nije dokazao da li je zaposlenik tuženika dao odgovarajuće obavijesti potrošaču prije sklapanja ugovora, na okolnost pregovaranja o značenju promjenjive kamatne stope i o metodi i parametrima kod ugovaranja promjenjive kamatne stope i rizika tečaja CHF-valutne klauzule te da li su stranke pregovarale o potrebnim parametrima i metodi kod obračuna promjenjive kamatne stope i da li je tuženik upozorio tužitelja na rizik vezivanja kredita u stečaj CHF, promjene tečaja CHF i promjene kamatne stope na financijske obveze tužitelja po ovom kreditnom odnosu, a što je tužiteljici i svjedoku Robertu Jukiću nisu iskazali da su im nudili kredit u švicarcima jer je najstabilniji i nisu ništa rekli u odnosu na rizik valutne klauzule jer nije vezan i zaštićen od HNB-a.

13. Sud je utvrdio da je ništetna valutna klauzula u dijelu čl. 7.i ništetna promjenjiva kamatna stopa u dijelu čl. 2 navedenog ugovora, jer je protivna odredbi čl. 81., 82., 90., 96. i 97. Zakona o zaštiti potrošača, a prema odredbi čl. 322., 323. i 324. ZOO-a.

14. Sud je odbio tužiteljicu za utvrđenje ništetnosti Ugovora o namjenskom kreditu zaključenog 14. travnja 2006. godine jer prema pravnom stajalištu Vrhovnog suda Republike Hrvatske ugovor s ništetnom klauzulom i ništetnom odredbom o promjenjivoj kamati nije ništetan u cijelosti, jer kredit ugovoren u kunskoj protuvrijednosti za naznačeni iznos CHF, uz primjenu početne kamatne stope za cijelo vrijeme trajanja ugovora, ugovor opstaje i samo se utvrđuje ništetnost navedenih nepoštenih odredbi, te je moguće ponovno uspostaviti pravnu ravnotežu uklanjanjem samo spornih dijelova. Poništavanje cijelog ugovora i vraćanje svega na

početak potrebno je samo kada ugovor bez tih dijelova uopće ne može postojati što ovdje nije slučaj, jer kredit i dalje ima svoj jasan cilj i iznos.

15. Sud je odlučio da svaka stranka snosi svoje troškove jer su djelomično uspjele u parnici u približno jednakim dijelovima, a prema odredbi čl. 154. st. 4. ZPP-a.

U Zagrebu, 29. srpnja 2026.

Sudac:
Saša Bušić

UPUTA O PRAVNOM LIJEKU:

Protiv ove presude strankama je dopuštena žalba u roku od 15 dana od primitka prijepisa presude. Žalba se podnosi pisanim putem u 4 istovjetna primjerka putem ovog suda, a o žalbi odlučuje Županijski sud.

DNA:

1 Tužiteljici po punomoćniku

2 Tuženiku po punomoćnicima

Broj zapisa: **9-3088b-5d0b4**

Kontrolni broj: **09d75-40b24-c88c9**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan.

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Općinski građanski sud u Zagrebu** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.